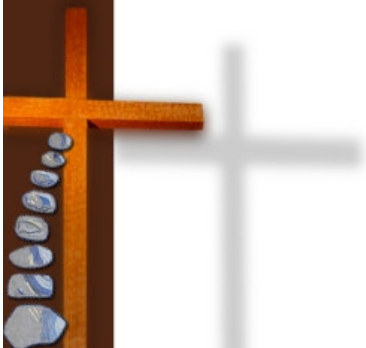

Zondag 05-10-2004 10.00u
ambtsdragerbevestiging
Voorganger: Ds Laseur (Wijkpredikant)
Thema: Wie ben je ?

Preek

Prediking n.a.v. : Genesis 27: 18 (NBV) *Zo ging hij naar zijn vader. 'Vader,' zei hij. 'Ja, mijn zoon,' zei Isaak, 'wie ben je?'*

Vroeger werd wel gezegd: 'Moeders weten doorgaans méér. Wanneer kind jukt òf waarheid spreekt!' Vandaag gaat alles nog één stap verder Moeder wordt bondgenoot in de leugen. En wij? Wat laten wij ons kind zeggen, als pap in de schuur zit en ma géén zin heeft in telefoon? 'Zeg maar, dat we er níet zijn!'

Thuis hebben ze er twee lopen. Izaäk heeft zijn oogappel in het kind, dat buiten speelt. Rebekka in het andere, dat aan haar rok hangt. Als Izaäk 130 jaar is, voelt hij zich oud. Hij denkt, dat het allemaal niet meer zo lang zal duren. Ja, de ouderdom was met gebreken gekomen. Hij was blind geworden (vs.1).

Een grote beperking. Je wereld wordt dan zo klein. En als je partner dan nog goed te pas is voel je je ergens steeds meer teveel (ge)worden. Weliswaar was hij van Rebekka (ondanks het gearrangeerde huwelijk) gaan houden (Gen.24:67). En kreeg zij zelfs meer inzicht in weg des Heren dan hij als haar man (Gen.25:23).

Maar het volgende besluit neemt hij toch zélf: de aartsvaderlijke zegen die God hem eenmaal gegeven heeft, wil hij dóórgeven. Het gaat om de zegen dat uit het nageslacht de Messias, de Zegen-ader van Israël én alle andere volkeren, geboren zal worden. Izaäk wil dingen geregeld hebben. Hij laat de oudste roepen!

Vanaf dat moment gaat toneelspeler Jakob het podium op. Hij liegt erop los. Met woorden van onze tekst: *Zo ging hij naar zijn vader. 'Vader,' zei hij. 'Ja, mijn zoon,' zei Isaak, 'wie ben je?'* Géén vraag van de ene mens aan de andere is er spannender: *'wie bén je?'* Menigmaal denken we dat van onszelf wel te weten.

Maar hoe het écht zit, ervaren we pas in de omgang met anderen. Blijken we soms zoals Jakob een gladde buitenkant te hebben, maar stemt het niet overeen met onze binnenkant. Als die twee te lang uiteen blijven gaan, gaat het vroeg of laat wringen. Daarop toezien bij anderen is het werk van met name ambtsdragers.

Maar dat begint niet in de laatste plaats elke dag éérst bij onszelf. De Hebreeënbrieffschrijver gebruikt in 't Grieks voor 'toezien' een woord, waarvan ons woord 'bisschop' is afgeleid. Maar zo werkt 't niet in de omgang met jongeren. Onze jeugdouderlingen zijn géén 'opzichters', want 't is zaak van héél de gemeente.

Wat? Welnu, ervoor te zorgen, dat niemand zich de genade van God laat ontgaan (Hebr.12:15a). Als voorganger mag ik al een kwart eeuw in dat wondere werk meedoen.

Eraan proberen bij te dragen, dat mensen als Ezau niet in bitterheid over een tijdelijke zaak wegschieten. Bitterheid is keerzijde van liefde. Haat die naar binnen groeit.

Bitterheid is als een wortel, die gif spuit en anderen besmet. Het beste medicijn hiertegen is gebed. Die twee verdragen elkaar namelijk niet. Een bitter hart kan niet bidden en een biddend hart kan niet bitter zijn. Kerkdienst is Gods 'emergency call' aan ieder níet weg te schieten in geloof als 'solotoer van dingen doen'.

Zondag 05-10-2004 10.00u
ambtsdragerbevestiging
Voorganger: Ds Laseur (Wijkpredikant)
Thema: Wie ben je ?

Juist in een gemeente kunnen mensen dan soms te lang alleen blijven. Daarom gaat evenals Izaäk de hemelse Vader in de persoon van Rechterhand Jezus Christus na: '*wie ben je?*' Als God in Hem de hand op je leven legt, komen binnen- en buitenkant steeds dichter bij elkaar. Die zegen mag in de lijn der geslachten doorgegeven worden.
Amen.